

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 23.8.2022
COM(2022) 425 final

2022/0252 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

**om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av ramavtalet om fördjupat partnerskap
och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och
Thailand, å andra sidan**

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

I november 2004 bemyndigade rådet kommissionen att förhandla om individuella ramavtal om partnerskap och samarbete med Thailand, Indonesien, Singapore, Filippinerna, Malaysia och Brunei. Partnerskaps- och samarbetsavtalet med Thailand paraferades i mars 2013 men undertecknandet sköts upp 2014 efter det militära maktövertagandet i landet. Mot bakgrund av den politiska normaliseringen i Thailand ansåg rådet i oktober 2019 tiden mogen för EU att vidta åtgärder för att bredda sina förbindelser med Thailand och förbereda undertecknandet av partnerskaps- och samarbetsavtalet. Förhandlingarna om avtalet återupptogs den 13 juli 2021 och avslutades efter den sjunde omgången den 11 juni 2022.

Europeiska utrikestjänsten och kommissionens avdelningar har deltagit i förhandlingsprocessen. Medlemsstaterna har hörts under hela förhandlingsprocessen vid möten i rådets berörda arbetsgrupper. Europaparlamentet har informerats om förhandlingsresultatet.

Kommissionen anser att de mål som rådet fastställde i sina förhandlingsdirektiv är uppfyllda och att utkastet till avtal kan överlämnas för undertecknande och ingående.

Detta förslag avser det rättsliga instrumentet för ingående av avtalet.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

2.1. Avtalets syfte och innehåll

Partnerskaps- och samarbetsavtalet är det första bilaterala avtalet någonsin mellan EU och Thailand och ersätter den tidigare rättsliga ram som upprättades genom samarbetsavtalet från 1980 mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och medlemsländerna i Sydostasiatiska nationers förbund (Asean).

Partnerskaps- och samarbetsavtalet innehåller rättsligt bindande åtaganden av central betydelse för EU:s utrikespolitik, såsom bestämmelser om mänskliga rättigheter, icke-spridning, terrorismbekämpning, Internationella brottmålsdomstolen, migration och beskattning.

Partnerskaps- och samarbetsavtalet har ett väsentligt bredare tillämpningsområde som öppnar för gemensamt engagemang på flera områden, däribland rättsliga och inrikes frågor samt dialog om ekonomi och handel. Avtalet stärker samarbetet på ett stort antal politikområden, däribland mänskliga rättigheter, icke-spridning av massförstörelsevapen, terrorismbekämpning, kamp mot korruption och organiserad brottslighet, handel, migration, miljö, energi, klimatförändringar, transport, vetenskap och teknik, sysselsättning och sociala frågor, utbildning, jordbruk, kultur m.m. Avtalet innehåller även bestämmelser som ska skydda EU:s ekonomiska intressen.

Politiskt sett utgör avtalet med Thailand ett viktigt steg på vägen mot att stärka EU:s roll i Sydostasien, på grundval av gemensamma universella värden såsom demokrati och mänskliga rättigheter. Det banar vägen för ett ökat politiskt, regionalt och internationellt samarbete mellan två likasinnade partner. Genomförandet av partnerskaps- och samarbetsavtalet kommer att medföra praktiska fördelar för båda parter och kan ligga till grund för att främja EU:s bredare politiska och ekonomiska intressen.

Genom avtalet inrättas en gemensam kommitté, som kommer att övervaka hur de bilaterala förbindelserna mellan parterna utvecklas. Avtalet innehåller en underlåtenhetsklausul som ger möjlighet att tillfälligt upphäva tillämpningen av avtalet om väsentliga delar av avtalet inte efterlevs.

2.2. Rättslig grund för det föreslagna beslutet

Enligt artikel 218.6 a iii i EUF-fördraget ska rådet, om ett avtal skapar en särskild institutionell ram genom att samarbetsförfaranden inrättas, anta ett beslut om ingående av avtalet efter att ha inhämtat Europaparlamentets godkännande.

Den materiella rättsliga grunden för ett beslut enligt artikel 218.6 i EUF-fördraget är främst beroende av avtalets mål och innehåll. Enligt domstolens fasta rättspraxis ska man om bedömningen av en unionsrättsakt visar att den har två syften eller två beståndsdelar försöka avgöra om det ena syftet eller den ena beståndsdelen kan identifieras som det eller den huvudsakliga eller avgörande, medan det eller den andra endast är av underordnad betydelse, och i så fall grunda rättsakten på en enda rättslig grund, nämligen den som krävs med hänsyn till det huvudsakliga eller avgörande syftet eller den huvudsakliga eller avgörande beståndsdelen. I undantagsfall gäller däremot att om det fastställs att åtgärden har flera syften eller flera beståndsdelar, vilka är oskiljaktigt förbundna med varandra, utan att det ena syftet eller den ena beståndsdelen är av underordnad betydelse i förhållande till det eller den andra, och olika bestämmelser i fördraget därmed är tillämpliga, ska åtgärden grundas på de motsvarande olika rättsliga grunderna (jfr punkterna 42 och 43 i dom av den 10 januari 2006 i mål C-178/03, kommissionen mot parlamentet och rådet, EU:C:2006:4; punkt 34 i dom av den 11 juni 2014 i mål C-377/12, kommissionen mot rådet, EU:C:2014:1903; punkt 44 i dom av den 14 juni 2016, i mål C-263/14, parlamentet mot rådet, EU:C:2016:435 samt punkt 40 i dom av den 4 september 2018 i mål C-244/17, kommissionen mot rådet (Kazakstan), ECLI:EU:C:2018:662).

Avtalets huvudsakliga syfte eller beståndsdelar avser utvecklingssamarbete.

Den rättsliga grunden för det föreslagna beslutet bör därför vara artikel 209 i EUF-fördraget jämförd med artikel 218.6 a i EUF-fördraget och artikel 218.8 i EUF-fördraget.

2.3. Rättslig karaktär

En analys av partnerskaps- och samarbetsavtalets tillämpningsområde visar att fördragen ger EU befogenhet att agera på alla de områden som avtalet avser. På grundval av denna rättsliga analys anser kommissionen att utkastet till avtal kan ingås i egenskap av avtal som ingås enbart av EU. Därför fördes förhandlingarna om det nya utkastet till avtal med inriktning på avtal som ingås enbart av EU. Kommissionen anser vidare att det kortare och mer förutsägbara ratificeringsförfarandet för ikraftträdandet av partnerskaps- och samarbetsavtalet i egenskap av avtal som ingås enbart av EU är bättre förenligt med unionens intresse av att agera snabbt i fråga om tillämpningen av avtalet.

Vid mötet i Coreper den 20 juli 2022 begärde medlemsstaterna dock enhälligt att kommissionen och den höga representanten skulle omvandla avtalet till ett blandat avtal med provisorisk tillämpning. För att undvika att Europeiska unionens undertecknande och ingående skulle fördröjas i rådet, beslutade kommissionen och den höga representanten att förhandla fram en justering av avtalet innan kommissionens förslag om undertecknande och provisorisk tillämpning av avtalet lades fram.

I det bifogade utkastet föreslås därför att avtalet ingås som ett blandat avtal.

2.4. Behovet av det föreslagna beslutet

Enligt artikel 216 i EUF-fördraget får unionen ingå avtal med ett eller flera tredjeländer, om fördragen föreskriver att sådana avtal ska ingås eller om ingåendet av ett avtal är nödvändigt antingen för att inom ramen för unionens politik förverkliga något av de mål som avses i fördragen, eller föreskrivs i någon av unionens rättsligt bindande akter eller kan komma att inverka på gemensamma regler eller ändra räckvidden för dessa.

Fördragen innehåller bestämmelser om ingående av sådana avtal som det aktuella partnerskap- och samarbetsavtalet i artikel 209 i EUF-fördraget. Ingåendet av partnerskaps- och samarbetsavtalet är nödvändigt för att fördragets mål ska kunna uppnås inom ramen för unionens politik.

Avtalet måste därför ingås på unionens vägnar.

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av ramavtalet om fördjupat partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Thailand, å andra sidan

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 209 jämförd med artikel 218.6 a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets godkännande, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med rådets beslut [XXX] av den [...] ¹undertecknades ramavtalet om fördjupat partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Konungariket Thailand, å andra sidan (*avtalet*) på unionens vägnar den [...], med förbehåll för att det ingås vid en senare tidpunkt.
- (2) Målet med avtalet är att stärka samarbetet inom ett stort antal politikområden som mänskliga rättigheter, icke-spridning av massförstörelsevapen, terrorismbekämpning, kamp mot korruption och organiserad brottslighet, handel, migration, miljö, energi, klimatförändring, transport, vetenskap och teknik, sysselsättning och sociala frågor, utbildning samt jordbruk.
- (3) Avtalet bör godkännas på unionens vägnar.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Härmed godkänns ramavtalet om fördjupat partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Konungariket Thailand, å andra sidan, på unionens vägnar.

Texten till avtalet åtföljer detta beslut.

Artikel 2

Härmed bemyndigas kommissionen att på unionens vägnar göra den anmälan som avses i artikel 60 i avtalet för att uttrycka unionens samtycke till att bli bunden av avtalet eller att utse den person som ska ha befogenhet att göra denna anmälan.

¹ EUT L [...], [...], s. [...].

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*